

ဒီယလေကျမ်း - တစ်ရာခုနစ်ဆယ့်သုံး

ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အရိပ်များ — “ဟစ်တလာ၏ ပုပ်ရဟန်းမင်း” ၏ နောက်ကွယ်ရှိ သက်ရောက်မှုနှင့် ရည်ရွယ်ချက်များကို ဖော်ထုတ်ခြင်း

Jeff Pippenger
2024-04-03

Hitler's Pope ဟု အမည်ပေးထားသော စာအုပ်၌ စာရေးသူ John Cornwell သည် ဟစ်တလာက ဂျာမနီကို အုပ်စိုးစဉ် အုပ်စိုးမည့် အနာဂတ် ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အကဲဖြတ်ချက်၊ ရောမမြို့မှ နှင်ထုတ်ခံခဲ့ရသော ၎င်း၏ အဖိုးနှင့် Pope Pius IX တို့ကို အစပျော် ဇာတ်လမ်းဖော်ပြထားသည်။ Pius IX သည် သီလရှင်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းကာ ရောမမြို့မှ ထွက်ပြေးသွားသောအခါ မိမိနှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသော အမျိုးသားမှာ အနာဂတ် ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အဖိုးပင် ဖြစ်သည်။ Cornwell သည် ထိုအမျိုးသား နှစ်ဦးအကြားရှိ နီးကပ်သော ဆက်ဆံရေးကို ကိုင်တွယ်ဖော်ပြပြီး ထိုနောက် အနာဂတ် ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ ဖခင်သည်လည်း ကက်သလစ် အသင်းတော်၏ အာဏာပိုင်ချက်နှင့် မည်သို့ ဆက်နွယ်ခဲ့သည်ကို ဖော်ထုတ်ပြောသည်။ ထိုသို့ပုံခြင်းအားဖြင့် Pius IX ၏ အချိန်ကာလမှစ၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလအထိ သမိုင်း၏ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖော်ထုတ်ပြောထားသည်။ ထိုသမိုင်းအနှစ်ချုပ်သည် အလွန်တရာ အသိပေးမှုကျယ်ဝလှသည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ မိမိအာဏာကို မိမိဘာသာယူဆခြင်း၌ နောက်ထပ် အဆင့်တစ်ရပ်ကို တစ်ဆယ့်တစ်ရာစုတွင် ပုပ်ရဟန်းမင်း Gregory VII က ရောမအသင်းတော်၏ ပြဿနာကို ကြည့်ရှုခဲ့သည့်အခါ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ သူ ထုတ်ပြန်တင်ပြခဲ့သော အဆိုပြုချက်များထဲတွင် အသင်းတော်သည် သမ္မတကျမ်းစာအရ မည်သည့်အခါမျှ မှားယွင်းခြင်း မရှိခဲ့သကဲ့သို့ မည်သည့်အခါမျှလည်း မှားယွင်းမည်မဟုတ်ကြောင်း ကြေညာသော အချက်တစ်ချက်လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအခိုင်အမာဆိုချက်နှင့်အတူ သမ္မတကျမ်းစာမှ သက်သေပြချက်များကို မပူးတွဲထားခဲ့ပေ။ ထောင်လွှားသော ထိုပုပ်ရဟန်းမင်းသည် ဘုရင်များကို ရာထူးမှဖယ်ရှားနိုင်သော အာဏာလည်း မိမိ၌ ရှိကြောင်း တောင်းဆိုခဲ့ပြီး မိမိချမှတ်သော စီရင်ချက်ကို မည်သူမျှ ပြန်လည်ပယ်ဖျက်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့သော် အခြားသူအပေါင်းတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပြန်လည်ပယ်ဖျက်ခြင်းမှာ မိမိ၏ အထူးအခွင့်အာဏာဖြစ်ကြောင်းလည်း ကြေညာခဲ့သည်။

“အမှားမရှိနိုင်ခြင်းကို ထောက်ခံပြောဆိုသူ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏ အာဏာရှင်ဆန်သော သဘာဝသဘာဝကို ဂျာမန်ဘုရင် ဟင်နရီ IV အပေါ် သူပြုဆက်ဆံခဲ့သော အမှုအရာ၌ ထင်ရှားစွာ ပြောထားသည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အာဏာကို မလေးမစားပုဂ္ဂိုလ် သတုတိပုဂ္ဂိုလ်က ဖြောင့် ကျမ်းဆက်ကို ဘုရားကျောင်းနှင့် အဆက်အသွယ်ဖြတ်တောက်ခံရသူအဖြစ် ကြေညာခဲ့ပြီး ရာဇဝတ်လုပ်မှုလည်း ချလိုက်ကြသည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အမိန့်တော်ကြောင့် သူ့ကို ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်ရန် အားပေးခံခဲ့ကြသော မိမိ၏ မင်းသားများက စွန့်ပစ်သွားခြင်းနှင့် ခြိမ်းခြောက်မှုတို့ကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သွားသော ဟင်နရီသည် ရောမနှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်ရန် မဖြစ်မနေလိုအပ်ကြောင်း ခံစားလာရသည်။ မိမိ၏ မိဖုရားနှင့် သစ္စာရှိသော အစခံတစ်ဦးကို ခေါ်ဆောင်လျက်၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းရှေ့တွင် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချနိုင်ရန် ဆောင်းလယ်ကာလ၌ အယ်လ်ပတောင်တန်းကို သူဖြတ်ကျော်သွားခဲ့သည်။ ဂရိဂေါရီ ဆုတ်ခွာနေသော ရဲတိုက်သို့ ရောက်သောအခါ ဟင်နရီကို ကိုယ်ရဲတော်များမပါဘဲ အပြင်ဘက်ဝင်းတစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ပြီးထုတ်သော ဆောင်းအေးထဲတွင် ခေါင်းမဖုံးဘဲ၊ ခြေလှာနှင့်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော ဝတ်စားဆင်ယင်မှုဖြင့်၊ ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ ရှေ့တော်ဝင်ခွင့်ကို

စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ရသည်။ သုံးရက်တိုင်တိုင် အစာရှောင်၍ အပူဖြင့်ခံလျက် ဆက်လက်နေပေးပြီးမှသာ ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ရန် အောက်သို့ဆင်း၍ တော်မူခဲ့သည်။ ထိုနောက်တွင်ပင် ဧကရာဇ်သည် ဘုရင်ရာထူး၏ အမှတ်အသားများကို ပြန်လည်သုံးစွဲခြင်း သို့မဟုတ် ဘုရင့်အာဏာကို ပြန်လည်ကျင့်သုံးခြင်းမပြု မှီ ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အတည်ပြုခြင်းကို စောင့်ဆိုင်းရမည်ဟူသော အခြေအနေဖြင့်သာ ထိုခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ရရှိခဲ့သည်။ မိမိ၏ အောင်ပွဲကံဖြင့် အလွန်မျိုးတူးသွားသော ဂရိဂေါရီကလည်း ဘုရင်များ၏ မာနကို ချိုးနှိမ်ဖျက်ချရန်မှာ မိမိ၏ တာဝန်ဖြစ်ကြောင်း ကျွဲဝါခဲ့သည်။” The Great Controversy, 57.

ဂရိဂေါရီ VII သည် “အမှားမရှိနိုင်ခြင်း” ကို ထောက်ခံအားပေးသူတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုအလွန်အမင်းအဓိပ္ပာယ်မရှိသော အဆိုကို တရားဝင်သွန်သင်ချက် (dogma) အဖြစ် မသတ်မှတ်ခဲ့ကြသေးဘဲ၊ ထိုမိုက်မဲသော အဆိုကို ပထမဗာတီကန်ကောင်စီ၌ တည်မဲပြာဓာ သွန်သင်ချက်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သူမှာ Pius IX ဖြစ်သည်။ ထိုသွန်သင်ချက်ကို 1870 ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ 18 ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုခဲ့ပြီး ယင်းနေ့သည် တစ်ရာလေးဆယ့်လေးထောင်၏ ပထမဆုံး စိတ်ပျက်ခြင်း မတိုင်မီ တိတိကျကျ နှစ်တစ်ရာငါးဆယ် ပြည့်သောနေ့ ဖြစ်သည်။

သမိုင်းကောင်းအရ သတိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်မှာ ပီယုစ် ကိုးမမြောက်သည် ပထမ ဗာတီကန် ကောင်စီကို စီစဉ်ဖွဲ့စည်း၍ မိမိ၏ “အမှားမရှိနိုင်ခြင်း” ဆိုင်ရာ သဘာဝတရားကို အကောင်အထည်ဖော်သောအခါ၊ ထိုသို့လုပ်ဆောင်ရန် သူ၏ စိတ်အားထက်သန်မှုသည် “ခေတ်သစ်ဝါဒ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခံရသည့် အရာအပေါ် သူ၏ မှန်းတိုးမှုကဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသဘာဝတရားသည် သမုမာကျမ်းဆိုင်ရာ အယူဝါဒများကို သတ်မှတ်ဖော်ပြရာ၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းတစ်ပါးက မည်သည့်အမှားမျှ မပြုနိုင်ကြောင်း ဆိုသည့် အယူအဆပေါ်တွင် အခြေမခံခဲ့ဘဲ၊ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးက ထုတ်ပေါ်စေခဲ့သော လွှမ်းမိုးမှုအား ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာဘက်မှ ဆန့်ကျင်ကာကွယ်ခြင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအရာသည် နောက်ဆုံးတွင် ကွန်မူနစ်ဝါဒဟု သိရှိလာမည့် အရာကို ဆန့်ကျင်ရည်ရွယ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးသည် ဥရောပနိုင်ငံများ၏ အုပ်ချုပ်ရေးဖွဲ့စည်းပုံအတွင်း အကျိုးအကျယ် တုန်လှုပ်ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပြီး အထူးသဖြင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်ဖြစ်သော ဘုရင်စနစ်အပေါ် ပြင်းထန်သော မှန်းတိုးမှုတစ်ရပ်ကို ဖော်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုပြင် အီတလီသမ္မတဝါဒီ ပုန်ကန်တော်လှန်မှုတစ်ရပ်က Pius IX နှင့် သူ၏ လက်ယာဘက်လူကို ရောမမြို့မှ ယာယီအားဖြင့် နှင်ထုတ်ခဲ့သည်။ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးက ထုတ်ဖော်ပေါ်ပေါက်စေခဲ့သော အမျိုးမျိုးသော ဒဿနအယူဝါဒများဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော “ခေတ်သစ်ဝါဒ” သည် Pius IX ၏ အကျိုးမြားဆုံး ရန်သူဖြစ်ခဲ့ပြီး သူ၏ အမှားမရှိကြောင်း အယူဝါဒမှာလည်း ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးက ပေါ်ပေါက်စေခဲ့သော ခေတ်သစ်ဝါဒီ အယူအဆများကို ဆန့်ကျင်၍ ပုပ်ရဟန်းမင်းက တင်ပြသော အခိုင်အမာဆိုချက်တိုင်းကို ထိန်းမတည်စေရန် ရည်ရွယ်၍ ချမှတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဒန်ယလေ အခန်း ၁၁၊ အပိုဒ် ၄၀ သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် တောင်ဘက်၏ ဘုရင် (ဘုရားမရှိဝါဒီ ပြင်သစ်) သည် မြောက်ဘက်၏ ဘုရင် (ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်) အား သစေတေတသော ဒဏ်ရာကို ပေးခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ပီယုစ် ကိုးမမြောက်၏ အမှားမရှိနိုင်ခြင်း ဆိုင်ရာ သဘာဝတရားသည် ဒါနီယလေ အခန်းကီ ၁၁ ၏ အပိုဒ် ၄၀ တွင် ဖော်ပြထားသော စစ်ပွဲနှင့် ဆက်စပ်နေပေမီ ၁၈၆၉ ခုနှစ်၏ နှောင်းပိုင်းမှ နောက်တစ်နှစ်အထိ ပီယုစ် ကိုးမမြောက်သည် ဗာတီကန် ပထမ ကောင်စီဟု သိကြသော ပထမ ဗာတီကန် ကောင်စီကို ခေါ်ယူကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုကောင်စီကို ကျင်းပရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် ကက်သလစ်ဘာသာ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကက်သလစ်ဘာသာသည် ၅၃၃ ခုနှစ်တွင် ဂျာနီစတီနီယန်၏ အမိန့်ပန်တမ်း၌ ကြေညာထားသကဲ့သို့ အသင်းတော်အားလုံး၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ကြောင်းကို အတည်ပြုရန်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယ ဗာတီကန် ကောင်စီကို Vatican II ဟုလည်း ခေါ်ကြပြီး ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၅ ခုနှစ်အထိ ကျင်းပခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ကက်သလစ် ဘုရားကျောင်း၏ သမိုင်းတွင် အရေးပါသော မှတ်တိုင်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ခေတ်သစ်ကာလအတွင်း အလွန်အရေးကြီးသော အကျိုးမီနီကယ် ကောင်စီများအနက် တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ ဤကောင်စီကို ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ယောဟန် ၂၃ မြောက်၏ ဦးဆောင်မှုအောက်တွင် ခေါ်ယူကျင်းပခဲ့ပြီး ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ယောဟန် ၂၃ မြောက် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ပေါလု ၆ မြောက်၏ ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်မှုကာလအတွင်း ဆက်လက်ကျင်းပခဲ့သည်။ ဤကောင်စီနှစ်ရပ်အကြားရှိ ထင်ရှားသော ကွာခြားချက်ကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းလည်ရန်မှာ အရေးကြီးသည်။

ပထမကောင်စီ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ “ဦးစားပေးအာဏာ” ဟု ခေါ်ဆိုသော ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အထွတ်အထိပ်အာဏာကို တည်ထောင်ရန်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် အသင်းတော်၏ အမိန့်ဆုံး အုပ်ချုပ်သူ၊ သွန်သင်သူနှင့် ထိန်းကျောင်းသူဖြစ်ပြီး ယုံကြည်ခြင်းဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာတရားများကို ထိန်းသိမ်းကာ အနက်ဖွင့်ဆိုရန် တာဝန်ရှိကြောင်းကို ဆိုလိုသည်။ သူ၏ အာဏာတွင် ဒေဂျောများကို သတ်မှတ်ကြေညာခြင်း၊ သင်ခန်းစာတရားဆိုင်ရာ အမိန့်ပန်တစ်မားများ ထုတ်ပန်ခြင်းနှင့် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာများအပေါ် အာဏာပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်များ ထုတ်ဖော်ကြေညာခြင်းတို့ ပါဝင်ပြီး ယင်းကို ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အမှားကင်းမှုဟု ခေါ်သည်။ ထို့ပြင် ယင်းတွင် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အသင်းတော်အပေါ် ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ တရားစီရင်ပိုင် အာဏာလည်း ပါဝင်ကာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများကို ခန့်အပ်ရန် အာဏာ၊ သက္ကရာဇ်မင်ဂများကို စည်းကမ်းတကျ ပဋိပက္ခထိန်းညှိရန် အာဏာနှင့် အသင်းတော်၏ အုပ်ချုပ်ရေးကို စီမံခန့်ခွဲရန် အာဏာတို့ကိုလည်း အကျုံးဝင်စေသည်။

ဒုတိယကောင်စီ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အသင်းတော်ကို ဘာသာပေါင်းစုံညီညွတ်ရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အဖြစ်သို့ လမ်းကြောင်းပေးခြင်းစေရန် ဖြစ်သည်။ ထိုကောင်စီများသည် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်ဘက် အဆိုပြုချက်များ ဖြစ်ကြသည်။ ထိန်းသိမ်းရေးဝါဒီဖြစ်သော ပထမကောင်စီကို လွတ်လပ်ဝါဒီဖြစ်သော ဒုတိယကောင်စီက ဆန့်ကျင်ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။ ထိုအဖွဲ့ကွဲနှစ်ခုသည် ညှဉ်းနှဲနဲ့အတူ အလွန်ကွာခြားပြီး ဖာတီမာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်သုံးချက်နှင့် ဆက်စပ်၍ ထည့်သွင်းဆိုထားသော ပရောဖက်ပြုချက်သည် ဤကောင်စီနှစ်ရပ်အားဖြင့် သင့်လျော်စွာ ကိုယ်စားပြုရသော အတွင်းစစ်တစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်ညွှန်းဆိုထားသည်။

ဤပရောဖက်ပြုချက်သည် Pius IX ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော အဓိကအုပ်ချုပ်ခွင့်ကို ထိန်းသိမ်းထားသော အုပ်စုတစ်စုကို “အဖျက်ဆီးပစ်ပယ်ခြင်း ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး” ဟုလည်းကောင်း၊ “ကောင်းသော ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး” ဟုလည်းကောင်း၊ “ကောင်းသော ဘီရုဇာ” ဟုလည်းကောင်း ခေါ်ဆိုသည့်အရာဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြောပြီး Vatican II နှင့် ဆက်နွယ်သော အခြေအုတ်စုကိုမူ “အနက်ရောင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး” ဟုလည်းကောင်း၊ “မကောင်းသော ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး” ဟုလည်းကောင်း၊ “မကောင်းသော ဘီရုဇာ” ဟုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုထားသည်။ နိုင်ငံရေးအယူအဆ နှစ်ရပ်၏ အငြင်းပွားမှုကို ပေါ်တူဂီနိုင်ငံ၊ Fatima မှီ၍ Fatima အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်၏ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ သွားရောက်လည်ပတ်သောအခါ ကိုယ်စားပြုထားသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဝင်ရောက်သည့်အခါ လမ်းလျှောက်သွားရာ လမ်းကြောင်းသည် တစ်ဖက်တွင် အနက်ရောင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး၏ ရုပ်တုတစ်ရပ်နှင့် အခြားတစ်ဖက်တွင် အဖျက်ဆီးပစ်ပယ်ခြင်း ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး၏ ရုပ်တုတစ်ရပ်တို့၏ အကြားတွင် ချမှတ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ကျစ်အုပ်က “ဟစ်တလာ၏ ပုပ်ရဟန်းမင်း” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြသော လူ၏ အမွေအနှစ်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအဖြစ် ယင်းအရာသည် ဖြစ်လာပြီး သူ၏ အမိန့်များသည် ခေတ်သစ်ဝါဒ (တောင်ဘက်၏ ဘုရင်) နှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ အမိန့်ဆုံးအာဏာ (မြောက်ဘက်၏

ဘုရင်) တို့အကဲဖြင့်ပင် ပဋိပက္ခခံတွင် အပဏ္ဍိတအလှူ ချည်နှောင်လျက်ရှိကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေသော ဤစာအုပ်၏ စာရေးသူသည် ကက်သလစ်အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း ကောင်းမွန်သော အနုအေးထားရှိသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထားရမည်ဖြစ်ပါပြီ။ သူသည် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရခြင်း၏ ဖော်ပြထားသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း အုပ်စိုးခဲ့သော ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် ဟစ်တလာ၊ နာဇီများကို ထောက်ခံခဲ့သည် သို့မဟုတ် ယုဒလူမျိုးများနှင့် အခြားသူများအပေါ် ကျရောက်ခဲ့သော လူမျိုးသုတ်သင်မှု၌ တစ်စုံတစ်ရာသော တာဝန်ရှိမှုရှိခဲ့သည်ဟူသော စွပ်စွဲချက်ကို အလင်းပေးရန် ဖြစ်သည်။ Cornwell သည် Vatican 1 ကောင်စီကို ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ရာ၌ ညာလက်ရုံးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော Pius XII ၏ အဘိုးကို ကိုင်တွယ်ဖော်ပြသောအခါ၊ တောင်ဘက်၏ ဘုရင်များနှင့် မြောက်ဘက်၏ ဘုရင်များအကဲဖြင့် တိုက်ပွဲ၏ သမိုင်းသည် ထိုသမိုင်းအတွင်း၌ပင် ပြန်လည် သရုပ်ဖော်လျက်ရှိနေသည်။ “Republicanism” တစ်လှိုင်းလှိုင်းသည် အီတလီသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ၊ တစ်နှစ်ခန့်အတွင်း အီတလီလူမျိုးတို့သည် Pius IX ကို ရာမမမျိုး နှင့်ထုတ်ခွဲကပြု၍ ထိုအချိန်မှစ၍—သူ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီးနောက်၌ပင်—ပုပ်ရဟန်းမင်းရာထူးက ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သမျှသည် Vatican City ဟု သိရှိကြသည့် တစ်ရာတစ်ဆယ် ဧကမျှသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဗက်တီကန်သို့ သူ ပြန်လည်ရောက်ရှိနိုင်ခဲ့သည့် တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းမှာ ပြင်သစ်စစ်တပ်များ၏ အကူအညီနှင့် နာမည်ဆိုးဖွင့် ကျော်ကင်းသော ယုဒဘာဏ်ရှင်များဖြစ်သည့် Rothschild မျိုးနွယ်ထံမှ ချေးငွေတစ်ရပ်ကို အားကိုးခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဂျူးလူမျိုးသုတ်သင်ရှင်းလင်းမှုတွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းရာထူးဘက်၏ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုကို ပညာရှိစွာ နားလည်သဘောပေါက်ရန်အတွက်၊ ခရစ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပင်ပေါ်တင်၍ သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းမှစ၍ ဂျူးလူမျိုးတို့အပေါ် ဥရောပ၏ သဘာဝထားကို အခြေခံအားဖြင့် သိနားလည်မှုအချို့ လိုအပ်သည်။ ထိုစာအုပ်က ဂျူးဆန်ကျင်မှုနှင့် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုတို့သည် မတူကွဲပြားသော သဘာဝထားနှစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု အဆိုပြုလျက်၊ ဟစ်တလာ၏ ဂျူးမုန်းတီးမှုမှာ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုဆိုင်ရာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ အကြောင်းမှာ ဟစ်တလာသည် ဂျူးလူမျိုးတို့ကို လူသားများအနက် အဆင့်နိမ့်ကျသော အမျိုးအစားတစ်ရပ်အဖြစ် မမြင်ခဲ့သော်လည်း၊ ဂျူးဆန်ကျင်မှုဆိုသည်မှာ ဘုရားသခင်ကို သတ်ခွဲကပြသောကြောင့် ဂျူးလူမျိုးတို့အား မုန်းတီးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ရပ်မှာ အမှန်တကယ် တစ်ခုတည်းသောအရာဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် အမှန်ပင် ကွဲပြားခြားနားမှုတစ်ရပ် ရှိနေသည်ဖြစ်စေ၊ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ဒုက္ခခံဆင်းရဲအခြေအနေအထား အမှန်တရားကို နားလည်သဘောပေါက်ထားရန်မှာ တန်ဖိုးရှိသော အရာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ဥပမာအားဖြင့်၊ ယခု အမေရိကန်တွင် “ghetto” ဟူသောစကားလုံးကို အသုံးပြုလျှင် လူအများစုသည် ၎င်းကို ဆင်းရဲနွမ်းပါး၍ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော မျိုးဗြာဟ္မဏအပိုင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ဟု ထင်မြင်ကြသည်။ သို့သော် “ghetto” ဟူသောအသုံးအနှုန်းသည် မူလတွင် မျိုးဗြာဟ္မဏအပိုင်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို ရည်ညွှန်းခဲ့ပြီး အထူးသဖြင့် အီတလီနိုင်ငံ ဗင်းနစ်မြို့တွင် အလယ်ခေတ်ကာလအတွင်း ယုဒလူမျိုးများကို နှုတ်ထုတ်ရန် အတင်းအကျပ် ချမှတ်ထားသော နေရာကို ဆိုလိုခဲ့သည်။ ပထမဆုံးသော ghetto ကို 1516 ခုနှစ်တွင် ဗင်းနစ်၌ တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ထိုအချိန်တွင် Venetian Republic သည် ယုဒလူမျိုးများကို “geto nuovo” (သံရည်ကျစ်စက်ရုံအသစ်) ဟု လူသိများသော မြို့၏ သတ်မှတ်ထားသည့် နယ်မြေအတွင်း၌သာ နှုတ်ထုတ်စေခဲ့ရာ၊ နောက်ဆုံးတွင် ထိုနေရာကို ghetto ဟု ခေါ်ဝေါ်လာခဲ့သည်။

ဥရောပ၌ အလယ်ခေတ်တစ်လျှောက်လုံး ယုဒလူမျိုးတို့သည် မည်သည့်နေရာ၌ နှုတ်ထုတ်နိုင်သည်ဆိုသည့်အရာ၌လည်းကောင်း၊ မည်သည့်အလုပ်အကိုင်များကို လုပ်ကိုင်ခွင့်ရသည်ဆိုသည့်အရာ၌လည်းကောင်း ကန့်သတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထိုကန့်သတ်ချက်များသည်

ယုဒဆန့်ကျင်မှု၏ ရှေးဟောင်းအဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ချက်အပေါ် အခြေခံထားသော အရာဖြစ်ပြီး ထိုအဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ချက်အရ ယုဒလူမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သတ်ခဲ့ကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြပါက ထိုနောက် သူတို့ကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြုစုပေးအပ်ခြင်းတို့သည်လည်း သူတို့ကိုယ်တိုင်၏ လုပ်ရပ်များကြောင့် သူတို့အပေါ် ကျရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အလယ်ခေတ်ကာလတွင် ခရစ်ယာန်များသည် ငွေချေး၍ မရ၊ ချွေးငွေအပေါ် အတိုးလက်ခံ၍လည်း မရဟူသော အစဉ်အလာတစ်ရပ်ကို တည်မြဲစွာ လက်ခံထားကြသည်။ ယုဒလူမျိုးများသည် ထိုကန့်သတ်ချက်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ရရှိခဲ့ကြပြီး ထိုကခြောင့် ငွေချေးခြင်းသည် ယုဒလူမျိုးများအား လုပ်ကိုင်ခွင့်ပူပြားသော အလုပ်အကိုင်များအနက် တစ်ရပ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ Rothschild မိသားစုကဲ့သို့သော ယုဒဘဏ်ရှင်များသည် ၎င်းတို့အား လုပ်ကိုင်ခွင့်ပူပြားသော အလုပ်အကိုင်များအပေါ် ဥပဒေကင်းခြင်းဆိုင်ရာ ကန့်သတ်ချက်များရှိနေသည့်အတွက် ငွေလဲလှယ်သူများ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ Pius IX သည် ဗာတီကန်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိရန် ရန်ပုံငွေ လိုအပ်လာသောအခါ ရောမမြို့ကို မည်တော့မျှ အုပ်ချုပ်မနေရေတော့သည့်အခြေအနေကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော စိတ်အခက်အခဲသည် ငွေရရှိရန် ယုဒလူမျိုးများထံ လက်လှမ်းမီရသည့် လိုအပ်ချက်ကြောင့် ပိုမိုပင်းထန်လာခဲ့သည်။

ရောမမြို့မှ သူ့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းမခံရမီက ပိုင်ယပ်စ် ၉ သည် ယုဒလူမျိုးများနှင့် အသင်းတော်၏ ယုဒလူမျိုးများအပေါ် ဆက်ဆံရမည့် ဆက်နွယ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမေရိကန်အစုအဖွဲ့အနက် တစ်မျိုးတွင် ရှိနေပေ ပေါလွင်ခဲ့သည်။ ထိုအယူအဆနှစ်ရပ်မှာ—ယုဒလူမျိုးတို့အပေါ် မည်သည့်အရာများ ဖြစ်ပျက်လာစေကာမူ သူတို့သည် မိမိတို့ ထိုက်သင့်သော အကျိုးဆက်ကိုသာ ခံယူနေကြခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သူများ၏ဘက်နှင့်၊ ယုဒလူမျိုးတို့အပေါ် သနားကရုဏာ အနည်းငယ်မျှ ပြုလိုသည့် သဘောထားကို ကိုင်စွဲသူများ၏ဘက်—တို့ဖြစ်ကြသည်။ ပိုင်ယပ်စ် ၉ သည် နှင်ထုတ်ခံရပြီးနောက် ဗာတီကန်သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ မိမိ၏ ပြည်နှင့်ခံရမှုမတိုင်မီ တစ်ခါတစ်ရံ ပြောခဲ့ဖူးသော ထိုကရုဏာကို ထပ်မံ၍ မပြောတော့ပေ။ မိမိ၏ ပြည်နှင့်ခံရမှုမတိုင်မီတွင် သူသည် ရောမမြို့ရှိ ဂျက်တိုကို ပိတ်သိမ်းခဲ့သော်လည်း၊ ပြန်လည်ပြန်ရောက်၍ ထိုဂျက်တိုကို ပြန်လည်တည်ထောင်ကာ မိမိ၏ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးမှုများကို ပြန်လည်စုဆောင်းနိုင်ရန် ယုဒလူမျိုးတို့အပေါ် အခွန်ကောက်ခံမှုကို စတင်ခဲ့သည်။

Pope Pius IX ၏ လက်ယာဘက်အမတ်မှာ Hitler ၏ ပုပ်ရဟန်းမင်းဖြစ်လာမည့်သူ၏ အဘိုး Marcantonio Pacelli ဖြစ်သည်။ သူသည် ပုပ်ရဟန်းအာဏာကို ထောက်ခံအားပေးသော အထူးရှုထောင့်အတန်းအစားတစ်ရပ်တွင် ပါဝင်သည့် ရှုထောင့်တစ်ခုဖြစ်သည်။ သူ၏သားလည်း ထိုတူညီသော အထက်တန်းရှုထောင့်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့ပြီး သူ၏မိသားစုလည်း ထိုနည်းတူဖြစ်ကာ နောက်ဆုံးတွင် Hitler ၏ ပုပ်ရဟန်းမင်း ဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။ စာအုပ်သည် Eugenio Pacelli ၏ အဘိုး၊ သူ၏ဖခင်၊ ထို့ပြင် သူ၏ ငယ်ဘဝနှင့် ပညာရေး သမိုင်းကို လေ့လာဖော်ပြပြီးနောက်၊ Pacelli သည် ပုပ်ရဟန်းအာဏာအတွက် မိမိအမှုဆောင်လုပ်ငန်းကို စတင်ရာတွင် လက်ခံယူခဲ့သော ရာထူးကို ဆက်လက်ဖော်ပြသည်။ အထက်တန်း ပုပ်ရဟန်းရှုထောင့်မျိုးမှ ဆင်းသက်လာသော ရှုထောင့်အဖွဲ့ဖြစ် သူ့ကို concords ဟု ခေါ်သော စာချုပ်များကို အထူးပြုကြိုက်တွယ်သည့် ဌာနတစ်ခု၏ အကြီးအကဲအဖြစ် ခန့်အပ်ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် Pacelli ကို Papal Secretariat of State ၏ ရုံးခန်းသို့ ခေါ်ယူခန့်ထားခဲ့သည်။

Pacelli သည် လူမျိုးနိုင်ငံများထံသို့ စလွှတ်ခံရသော ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပရောဖက်ပြောဘာသာအရ Pacelli သည် လောကမမြင်ရင် ရှင်ဘုရင်များနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်အကျိုး ကျေးလွန်သော မတရားမထွေကို အဆိုးသတ်စသည့် ဥပဒေရေးရာ ဆက်သွယ်ထိတွေ့မှုအချက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ 1903 ခုနှစ်တွင် Pius X သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖြစ် နန်းတင်သရဖူဆောင်ခြင်း

ခံခဲ့ရသည်။ ထိုနှစ်ချင်းပင် သူသည် “အတော်ပညာဆိုင်ရာ အဆိပ်” ဟုခေါ်သော အရာကို တိုက်ခိုက်စတင်ခဲ့ပြီး ထိုအရာက “နိုင်ငံသဘာဝဒဏ်နှင့် သံသယဝါဒ” ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ Pius X ၏ “ခေတ်သစ်ဝါဒ” ကို အမေရိပတ်ပြန်ချမှန်းရန် ကြိုးပမ်းမှုကို ဦးဆောင်ဆောင်ရွက်သူမှာ Pacelli နှင့် တူညီသော ရှုံးခန်းတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့သော Umberto Benigni ဖြစ်သည်။ Benigni သည် တစ်ခါက ကမ္ဘာ့အဆင့် သမိုင်းပညာရှင်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အကဲဖြတ် ပြောကြားရာတွင်၊ ၎င်းတို့သည် “သမိုင်းဆိုသည်မှာ အစဉ်မပြတ် စိတ်ပျက်အားလျော့စရာ အန်ထုတ်ရန် ကြိုးပမ်းမှုသာ ဖြစ်သည်” ဟု ယူဆသောသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ Benigni အမေရိပတ်ပြန် ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးမှ ပေါ်ထွက်လာသော အယူအဆများအပေါ် မည်သည့် သဘာဝတူညီမှု သို့မဟုတ် စာနာထောက်ထားမှုကိုမဆို ဖော်ပြသော သမိုင်းပညာရှင်သည် သဒ္ဓါပေးခြင်း ခံရသင့်သည်။

တရားဝင်အားဖြင့် Benigni သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရာထူးအဖွဲ့၏ ဝါဒဖြန့်ချိရေးဌာနကို စီမံအုပ်ချုပ်ခဲ့သော်လည်း၊ မတရားဝင်အားဖြင့်လည်း သူသည် တောင်ဘက်ဘုရင်ထံမှ အစပျက်သော “modernism” အပေါ် သနားညှာတာမှု သို့မဟုတ် ထောက်ခံသဘာဝထား တစ်စုံတစ်ရာရှိသော ကက်သလစ်ယုံကြည်သူ မည်သူမဆိုကို ဖော်ထုတ်ရန် ရည်ရွယ်ဖွဲ့စည်းထားသော လျှို့ဝှက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးကွန်ရက်တစ်ခုကိုလည်း လည်ပတ်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် 1910 ခုနှစ်၌ သူ၏လုပ်ဆောင်မှုသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရာထူးအဖွဲ့၏ ဝန်ထမ်းများအား “Antimodernist Oath” ဟုခေါ်သော သစ္စာကတိတစ်ရပ်ကို ကျိန်ဆိုရန် တာဝန်ပေးပေးသည့် ညွှန်ကြားချက်တစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ထိုသစ္စာကတိသည် ယနေ့တိုင် အာဏာတည်ဆဲဖြစ်သည်။ Vatican တွင် အလုပ်ခန့်အပ်ခံရရန်၊ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့က ကွန်မြူနစ်ဝါဒဆန်သော အယူအဆများဟု ခေါ်ဆိုမည့် modernist အယူအဆများအပေါ် မှန်းတီးကြောင်း သစ္စာကျိန်ဆိုရမည်။

Cronwell ၏ စာအုပ်အကျဉ်းချုပ်တွင်၊ မျက်နှာဖုံးအတွင်းဘက်၌ ဤသို့ဖော်ပြထားသည်— “ရာစုနှစ်၏ ပထမဆယ်စုနှစ်အတွင်း၊ ဗာတီကန်မှ ထက်မြက်သော လူငယ်ဥပဒေရှေ့နေတစ်ဦးအဖြစ် Pacelli သည် ယခင်ကမရှိဖူးသော ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ အယူဝါဒတစ်ရပ်ကို ပုံဖော်ရာတွင် ကူညီခဲ့သည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်းတွင်လည်း သူသည် ဂျာမနီတွင် အာဏာကို ချမှတ်ရန် ပရိယာယ်နှင့် ခြိမ်းခြောက်ဖိအားပေးမှုကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် Hitler သည် သူ၏ အကောင်းဆုံး ညှိနှိုင်းရေးဖက်ဖြစ်လာခဲ့ပြီး လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုများမှ ကက်သလစ်များ နုတ်ထွက်ပေးခြင်းကို လဲလှယ်အဖွဲ့၊ ကက်သလစ်အသင်းတော်အား ဘာသာရေးနှင့် ပညာရေးဆိုင်ရာ အထူးအခွင့်အရေးများ ပေးအပ်သော သဘာဝတူညီချက်တစ်ရပ်ကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ရောမမြို့မှ ချမှတ်ခဲ့သည့် နိုင်ငံရေးကက်သလစ်ဝါဒ၏ ဤ ‘မိမိသဘာဝဖြင့်’ ရာထူးစွန့်လွှတ်မှုက နာဇီဝါဒ၏ တက်ရောက်မိမြင်တက်လာမှုကို လွယ်ကူချောမွေ့စေခဲ့သည်။”

၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်နေ့၌ ကျင်းပသော အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် အဒေါ်ဖ် ဟစ်တလာက ထိုလအတွင်း၌ပင် မိမိ၏အမိမြင့်ကို ဖော်ပြခဲ့ရာ၊ ပါချယ်လီက နာဇီများနှင့် ပြုပြင်ပေးခဲ့သော ကွန်ကရစ်ဒတ်သည် ဂျာမနီအတွက် “ယုံကြည်စိတ်ချမှီသော နယ်ပယ်တစ်ရပ်ကို... နိုင်ငံတကာ ဂျူးလူမျိုးရေးအပေါ် ဆက်လက်ဖွံ့ဖြိုးလာသော တိုက်ပွဲအတွင်း” ဖန်တီးပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ကန်နဲဝဲလ်၏စာအုပ်ကို ကက်သလစ်အများက ကောင်းစွာမလက်ခံခဲ့ကြပြေ။ အကြောင်းမူကား ဂျာမနီသည် ကက်သလစ်အများစုရှိသော နိုင်ငံဖြစ်သဖြင့် ဟစ်တလာ အာဏာသို့ တက်လာနိုင်ရန် အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ Pacelli ဖြစ်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထားကို သူတို့က လက်မခံလိုကြပြောကြားခဲ့သည်။ Pacelli သည် ၁၉၃၃ ခုနှစ်မှစ၍ ကက်သလစ်စာနယ်ဇင်းတိုက်များ၊ ကက်သလစ်သတင်းဌာနများနှင့် ကက်သလစ်ကျောင်းများက ဟစ်တလာ၏ ဦးတည်သွားရာ လမ်းကြောင်းအကြောင်း မည်သည့်အရာကိုမျှ မပြောဆိုရအောင်

တားမြစ်သော သဘာဝတူညီချက်တစ်ရပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်သည် နောက်ပိုင်းတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလအတွင်း ပုပ်ရဟန်းမင်း ဖြစ်လာခဲ့သော Pacelli ၏ ယုဒလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေး သဘာဝထားထင်ရှားသော ဘက်လိုက်မှုကို ခြေရာခံဖော်ပြထားသည်။ အလွန်ယုံကြည်စိတ်ချရသော သမိုင်းဆိုင်ရာ ရင်းမြစ်များအပေါ် အခြေခံ၍ ထိုစာအုပ်မှ အနည်းဆုံး အချက်သုံးချက်ကို ခိုင်လုံစွာ သတ်မှတ်နိုင်သည်။

ပထမအချက်မှာ ဒံယလေအခန်းကဏ္ဍ၌ တွင် ကိုယ်စားပြုပေးသောကဲ့သို့ မြောက်မင်းနှင့် တောင်မင်းတို့၏ စစ်တိုက်ခင်းဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ပွဲတွင် ရန်သူတို့မှာ ကက်သလစ်ဝါဒနှင့် ဘုရားမရှိဝါဒ၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းနှင့် ကွန်မြူနစ်ဝါဒတို့ဖြစ်ကြသည်။ အခြားအချက်တစ်ရပ်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် ဘုရားမရှိဝါဒကို တိုက်ဖျက်ရန် နာဇီဝါဒကို မိမိ၏ ကိုယ်စားစစ်တပ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သကဲ့သို့၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင်လည်း USSR ၏ ဘုရားမရှိဝါဒကို တိုက်ဖျက်ရန် အမှန်တရားမှ ဖောက်ပြန်သွားသော ပရိုတက်စတင့်ဝါဒကို မိမိ၏ ကိုယ်စားစစ်တပ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်သည် ဖာတီမာ၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်မှ ထွက်ပေါ်လာသော စာတန်ဆိုင်ရာ သတင်းစကားများဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော အတွင်းပိုင်းနှင့် အပြင်ပိုင်း ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်ဆက်ပိုက်လည်း ဖော်ထုတ်ပြထားသည်။

ဒံယလေအခန်းကဏ္ဍ၌ ၏ အခန်းငယ် ၁၁ နှင့် ၁၂ တွင် ကိုယ်စားပြုပေးသော ရာဖီယာ၏ နယ်စပ်စစ်ပွဲသည် ယခု ယူကရိန်း၌ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော နယ်စပ်စစ်ပွဲကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ရှေးဟောင်းစစ်ပွဲသည် ပူပဋိသေစစ်ပွဲတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဒုတိယ ကိုယ်စားလှယ်စစ်ပွဲဖြစ်ကာ၊ ထိုတွင် ပါဝင်သော ကိုယ်စားလှယ်တပ်များသည် အသက်သေဆုံးစေနိုင်သော တိုက်ရိုက်ထိတွေ့မှုအတွင်း ပါဝင်လျက်ရှိကြသည်။ ရာဖီယာသည် ထိုနယ်စပ်စစ်ပွဲကို မြောက်အရပ်ဘုရင်နှင့် တောင်အရပ်ဘုရင်အကြားရှိသော စစ်ပွဲအဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့လည်း၊ မကဲပြစ် ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေအထိ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်က တူရုမိုဇ်၏ ပညွတ်နာမကို မေ့လျော့ထားကြောင်း၊ ယဇဗလေသည် ရှာမရီ၌ ရှိနေကြောင်း၊ ဟရေဒါဒီယာမူကား ဟရေတ်၏ မွေးနေ့ပွဲကို ကျွန်ုပ်တို့သွားခဲ့ကြောင်းကို သွန်သင်ပြသည်။ ယခုလက်ရှိသမိုင်း၌ မြောက်အရပ်ဘုရင်၏ အခန်းကဏ္ဍနှင့်ဆိုင်သော ထိုသက်သေခံပါးသည်။ သူမသည် မြေကွင်းနောက်ကွယ်မှ ကြိုးဆွဲနေသောဖြစ်ကြောင်းကို ပြသည်။ သူမကို မေ့လျော့ထားစဉ် ဖြစ်ပေါ်သော ပူပဋိသေစစ်ပွဲများ၊ ကိုယ်စားလှယ်စစ်ပွဲများနှင့် အအေးစစ်ပွဲများကို သူမ၏ ကိုယ်စားလှယ်တပ်များအားဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်ကြသည်။

ရုရှားသည် တောင်ရင်ဘုရင်ဖြစ်ပြီး ယခုအခါ အနောက်ကမ္ဘာ၏ ဂလိုဘယ်လစ်များ၊ အဓိကအားဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ တိုးတက်ဝါဒီ ဒီမိုကရက်များနှင့် RINO (Republican In Name Only) ရီပတ်ဘလီကန်များ၏ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော နယ်စပ်တစ်လျှောက် စစ်ပွဲတစ်ရပ်တွင် ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ ဒံယလေ အခန်းကဏ္ဍ၌ ၏ အပိုဒ် ၄၀ တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို မြောက်ရင်ဘုရင်၏ ကိုယ်စားစစ်တပ်အဖြစ် ကိုယ်စားပြုထားသည့်အခါ၊ ၎င်း၏ ပရောဖက်ပြုသောဘာသာလက္ခဏာ နှစ်ရပ်မှာ စစ်ရေးအင်အားနှင့် ငွေကြေးအင်အား ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ယူကရိန်းတွင် ၁၉၈၉ ခုနှစ်က ပြုပြင်ခဲ့သကဲ့သို့ပင် ရုရှားကို ဆန့်ကျင်ရာ၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းကို ကူညီပေးနေပြီး ယူကရိန်းကို ကာကွယ်ရန် မြေပြင်ပေါ်တွင် ရှိနေသော ကိုယ်စားစစ်တပ်မှာ နာဇီထောက်ခံသူများဖြင့် အလွန်ပြည့်နှက်နေသောဖြင့် အဓိကမီဒီယာများပင်လျှင် ထိုအချက်ကို မငြင်းနိုင်ကြပြေ။ ယခုအခါ ရောမသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဟု ခေါ်သော တိုက်ရိုက်စစ်ပွဲအတွင်း၌ အသုံးပြုခဲ့သော ကိုယ်စားစစ်တပ်များ၊ နှင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် အသုံးပြုခဲ့သော ကိုယ်စားစစ်တပ်များကိုပင် ရုရှားကို ဆန့်ကျင်စစ်တိုက်ရန် ထပ်မံအသုံးပြုလျက်ရှိသည်။ Read the book: Hitler's Pope, the Secret History of Pius XII.

ဤလောကမှာ နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်တင်ပြမည်။

ထိုနည်းတူစွာပင်၊ ဘုရားသခင်သည် ချစ်မပြန်နိုးတော်မူသော ယောဟန်အား အနာဂတ်ခေတ်ကာလများအတွက် အသင်းတော်၏ သမိုင်းကို ဖွင့်ပပြန် အလိုရှိတော်မူစဉ်၊ “လူသား၏ သားနှင့် ဆင်တူသောသူတစ်ဦး” ကို ဖော်ပြခြင်းအားဖြင့်၊ ကယ်တင်ရင်သည် မိမိ၏ လူမျိုးတော်အပေါ် စိတ်ဝင်စားခြင်းနှင့် စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိတော်မူကခြင်းကို သူ့အား အာမခံချက် ပေးတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ဖယောင်းတိုင်တိုင်များအလယ်တွင် လျှောက်လှမ်းနေတော်မူပြီး၊ ထိုဖယောင်းတိုင်တိုင်များသည် အသင်းတော်ခုနစ်ပါးကို သင့်ကတေပျဉ်၏။ ယောဟန်အား မကြီးဆိုင်ရာ အာဏာများနှင့် အသင်းတော်၏ နောက်ဆုံးကျိုးမှားသော ပဋိပက္ခများကို ပြောတော်မူစဉ်၊ သစ္စာရှိသူတို့၏ နောက်ဆုံးအောင်မြင်ခြင်းနှင့် ကယ်လွတ်ခြင်းကိုလည်း မပြောတော်မူ၏။ သူသည် အသင်းတော်ကို သားရဲနှင့် ၎င်း၏ ရုပ်တုတို့နှင့် အသက်အနုတရားရိသော ပဋိပက္ခထဲသို့ ခေါ်ဆောင်ခြင်းခံရသည်ကို မပြော၏။ ထိုပပြော ထိုသားရဲအား ကိုးကွယ်ခြင်းကို သဒေဏ်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်ကာ အတင်းအကျပ် ပဋိပက္ခနည်းထားသည်ကိုလည်း သူမပြော၏။ သို့ရာတွင် စစ်ပွဲ၏ မီးခိုးနှင့် ဆူညံသံတို့ကို ကျစ်လွန်၍ ကြည့်သောအခါ၊ သူသည် ဇီအန်တောင်ပေါ်တွင် သိုးသင်္ဃန်းနှင့်အတူ ရပ်နေသော လူအစုအဝေးတစ်စုကို မပြော၏။ သူတို့သည် သားရဲ၏ အမှတ်အသားကို ခံယူထားကြသူများ မဟုတ်ဘဲ၊ “ခမည်းတော်၏ နာမတော်ကို မိမိတို့ နဖူးများပေါ်၌ ရေးထား” ကြ၏။ ထိုနောက် တဖန် သူသည် “သားရဲနှင့်၎င်း၏ ရုပ်တုနှင့်၎င်း၏ အမှတ်အသားနှင့်၎င်း၏ နာမတော်၏ အရေအတွက်တို့အပေါ် အောင်မြင်ခြင်းရရှိသောသူများ” ကို “ဘုရားသခင်၏ စောင့်ရှောက်မှုကို ကိုင်ဆောင်လျက် ဖန်ကဲ့သို့သော ပင်လယ်ပေါ်တွင် ရပ်လျက်” မောရှေနှင့် သိုးသင်္ဃန်း၏ သီချင်းကို သီဆိုနေကြသည်ကို မပြော၏။

“ဤသင်ခန်းစာများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးအတွက် ဖြစ်ကြသည်။ လူတို့၏ဝိညာဉ်ကို စမ်းသပ်မည့် အချိန်ကာလတစ်ခုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ရှေ့တွင် အလွန်နီးကပ်စွာ ရှိနေသေးပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်အပေါ် မိမိတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ခိုင်မာစွာ တည်စေရမည်။ သံလွင်တောင်ပေါ်၌ ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ ဒုတိယအကျိမ် ကျွဲသားခြင်းမတိုင်မီ ဖြစ်ပေါ်မည့် ကြောက်မက်ဖွယ် တရားစီရင်ချက်များကို ပြန်လည်ဖော်ပြတော်မူခဲ့သည်— ‘စစ်ပွဲများနှင့် စစ်ပွဲသတင်းများကို သင်တို့ကဦးရကပြောမိမည်။’ ‘လူမျိုးတစ်မျိုးသည် လူမျိုးတစ်မျိုးကို ဆန့်ကျင်၍ ထကပြောမိမည်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်လည်း နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ဆန့်ကျင်၍ ထကပြောမိမည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းများ၊ ကပ်ရောဂါများ၊ မမြင်လျင်များသည်လည်း အရပ်ရပ်တို့၌ ဖြစ်ပေါ်ကြမိမည်။ ဤအရာအားလုံးသည် ဝဒေနာများ၏ အစဖွဲ့ဖြစ်သည်။’ ဤပရောဖက်ပျောက်များသည် ယရောရှလင်မျို ပျက်စီးရာတွင် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပြည့်စုံခဲ့သော်လည်း၊ နောက်ဆုံးသောကာလများနှင့် ပိုမိုတိုက်ရိုက်စွာ သက်ဆိုင်ကြသည်။”

“ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြီးမပြော၍ အလွန်လေးနက်သော အဖော်အပျက်များ၏ တံခါးမခံပေါ်၌ ရပ်လျက်ရှိကြသည်။ ပရောဖက်ပျောက်သည် အလျင်အမြန် ပြည့်စုံလျက်ရှိသည်။ ထာဝရဘုရားသည် တံခါးဝ၌ ရောက်နေတော်မူ၏။ မကပြော အသက်ရှင်နေသူအပေါင်းတို့အတွက် အလွန်အကျွံ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ကာလတစ်ခုသည် ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့၌ ဖွင့်လှစ်ပေါ်ပေါက်လာမည်။ အတိတ်က အငြင်းပွားမှုများသည် ပြန်လည်အသက်ဝင်လာမည်၊ အငြင်းပွားမှုအသစ်များလည်း ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဖြစ်ပျက်မည့် အဖော်အပျက်များကို ယခုထိပင် အိပ်မက်ထဲ၌မျှ မမြင်ဖူးကြသေး။ စာတန်သည် လူသားကိုယ်စားလှယ်များအားဖြင့် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြောင်းလဲရန်နှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ စောင့်ထိန်းခြင်းကို အတင်းအကျပ် ပဋိပက္ခနည်းစေမည့် ဥပဒေတစ်ရပ်ကို ရရှိရန် ကြိုးပမ်းနေသူတို့သည် အကျိုးဆက် မည်သို့ဖြစ်မည်ကို အနည်းငယ်မျှပင် သဘောမပေါက်ကြချေ။ အကျပ်အတည်းတစ်ရပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့

ချက်ချင်းနီးကပ်လျက်ရှိသည်။”

“သို့ရာတွင် ဤကိစ္စမှာသေ အရမ်းပေါ်ကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ ကျေးကျွန်တို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မမှီခိုရကပြုဟရောယ၊ ယဇေကလေ၊ နှင့် ယခင်ဟန်တူအား ပေးအပ်ခဲ့သော ရူပါရုံများအတွင်း၌ ကောင်းကင်သည် မြင့်မိုရ်ပြု၍ ဖြစ်ပျက်နေသော အဖေဖြစ်အပျက်များနှင့် မည်မျှ နီးကပ်စွာ ဆက်နွယ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်အား သစ္စာရှိသောသူတို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ စောင့်ရှောက်မှုသည် မည်မျှ ကြီးမားသည်ကိုလည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့ မငြိမ်ရကပြုသည်။ လောကသည် အုပ်စိုးရှင်မရှိဘဲ မဟုတ်ပါ။ လာမည့် အဖေဖြစ်အပျက်များ၏ အစီအစဉ်သည် သခင်ဘုရား၏ လက်တင်၌ ရှိ၏။ ကောင်းကင်၏ ဘုန်းအာနာဘတ်တင်သည် လူမျိုးများ၏ ကံကမ္ဘာကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ အသင်းတော်နှင့် ဆိုင်သော အရမ်းကိစ္စများကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင်၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်၌ ထားတော်မူ၏။”
Testimonies, volume 5, 752, 753.